

som er forelagt Landsthinget, det almindelige Digelovsforflag, og det Forslag, som er forelagt Folkethinget, det særlige Digelovsforflag. Det trænger ikke til nogen udførlig Udvikling, at den hele Situation, som derved blev skabt, var — for at bruge det for mig liggende mildeste Udtryk — i det Mindste uheldig. Det var uheldigt, at man i det ene Thing havde at behandle de store Grundsetninger, forsaavidt de skulle finde Anvendelse over hele Landet, og at der samtidig foranlediges Overveielser i det andet Thing af de samme Grundsetninger og Principer, om end kun i deres Anvendelse paa en vis Del af Landet. At denne Forhandling paa to forskjellige Steder, der derefter skulde løbe sammen paa eet Sted, ikke kan betegnes som heldig, skal jeg tillade mig at hævde. Jeg ledes altsaa af en vis Nødvendighed til at spørge om, hvad der har kunnet fremkalde den Situation, som saaledes er skabt, til at spørge om, hvilken Nødvendighed der i saa Henseende er fremkommet, en Nødvendighed, som maa være opstaaet i Mellemtiden mellem dengang, den høitærede Minister fremlagde den almindelige Digelov, og den Dag, den 6te eller 7de Mai, da han fremlagde den specielle Digelov.

Ervis den almindelige Digelov, naar den var bleven færdig i indeværende Samling, havde kunnet føre til Paabegyndelsen af de Arbejder, som Ministeren nu vil søge fremmet paa Lolland og Falster gjennem en speciel Digelov, saa kunde jeg forstaa, at den høitærede Minister ikke tog Hensyn til, at den samme Materie i sin Almindelighed behandlede i det ene Thing, men fremlagde i det andet Thing de samme Grundsetninger til Overveielse; men det er dette, som paa ingen Maade er Tilfældet. Jeg maa i saa Henseende tillade mig at vise hen til det almindelige Digelovsforflag. Det er en Selvsøge, at jeg vel skal erindre, at dette Forslag ikke er under Behandling. Jeg tør ikke sige, at det er studt tilside, men det staar i alt Fald i Behandling tilbage for det specielle Digelovsforflag, der er kommet til os fra det andet Thing og nu søges fremmet med en Hurtighed, som under Forudsætning af, at denne Samling sluttet saa hurtigt, som man antager, ikke vil tilstede den alvorlige Undersøgelse her i Thinget, som Sagen nødvendig kræver, og det saameget mere, som Forslaget ikke er forsynet med nogen som helst anden Dplysning end den, for hvilken Sum man vil bygge. Jeg skal altsaa afholde mig fra enhver Kritik af den almindelige Digelov, der ikke foreligger til Behandling; men jeg er dog nødsaget til at henvise til den Fremgangsmaade, som den høitærede Minister har foreslaaet i den almindelige Digelov, og som i sine Hovedtræk bestaar i Følgende. Der skulde foretages en almindelig Undersøgelse af samtlige Diger og naturlige Værn i Landet og optages en udførlig og nøjagtig Registrering og Beskrivelse af ethvert enkelt Dige og naturligt Værn. Undersøgelsen skulde sluttet inden Udgangen af Mæret

1874, og den skulde foretages af en Kommission, hvoraf blandt Andre en for hele Landet bestilket Digeinspektør skulde være Medlem. Dette Arbejde skulde altsaa Digeinspektøren foretage og tilendebringe inden Udgangen af Mæret 1874, et Arbejde, der efter vore Kysters Beskaffenhed og vor Rigdom paa Der vilde være ganske overordentlig vidtløftigt, saa vidtløftigt, at jeg for mit Vedkommende meget stærkt tvivler om, at han vilde faae Tid til noget andet Arbejde ved Siden af. Jeg vil imidlertid her som helt igjennem gaa ud fra det heldigste Tilfælde, og jeg vil da forudsætte, at det virkelig vilde være muligt for Digeinspektøren, ved Siden af denne Undersøgelse at lede ikke blot Anlægget og Udførelsen af Digerne paa Lolland og Falster, men ogsaa at følge hele den Fremgangsmaade, som Lovforslaget dernæst anviser for at naae til sit Maal. En Uvidelse og Forstærkning af samtlige de tilstedeværende Diger. Jeg forudsætter altsaa, at Digeinspektøren virkelig kan arbejde videre, og jeg tillader mig da at henlede Opmærksomheden paa den Fremgangsmaade, Digeinspektøren derefter skulde følge. Naar Undersøgelseskommissionens Protokoller vare indkomne, skulde Indenrigsministeren undersøge, om der var Grund til at stille noget af de i Protokollen optagne tilstedeværende Diger under stadigt offentligt Tilsyn, og om der altsaa, som det hedder, skulde dannes et offentligt Digeinteressentselskab. Jeg forudsætter ogsaa her det heldigste Tilfælde, at Ministeren vil vælge den Vej, ikke at afvente Undersøgelserns Afslutning, om end dette altid vilde have den Mislighed, at han ikke faar Overblik over Forholdene i Landet, og altsaa ikke strax vil kunne opstille sine Principer for, hvilke Diger der skal være offentlige og hvilke private. Men selv om jeg forudsætter dette heldigste Tilfælde, at nemlig Kommissionens Resultater komme stykkevis frem, saa vil der dog være gaaet nogen Tid, inden blot Forholdene paa Lolland og Falster kunne være undersøgte. Tidens Længde paa hvert enkelt Stadium skal jeg ikke komme ind paa at udmaale; det vil for enhver praktisk Mand staa temmelig klart, hvor hurtigt de forskjellige Stadier, gjennem hvilke Lovforslaget vil naae sit Maal, kunne overvindes. — Det næste Stadium skulde være dette, at, naar Ministeren havde fundet, at der burde oprettes et offentligt Interessentskab og de vedkommende Diger altsaa sættes under stadigt offentligt Tilsyn, saa skulde Sagen gaa tilbage til Digeinspektøren, der da vilde have at undersøge, hvilken Samling af Diger der burde vedligeholdes under Et, og hvilke Eiendomme der derefter skulde anses at være under Beskyttelse af de samlede Diger og som Følge deraf deltage i Udgiften til deres Vedligeholdelse osv. Det var det andet Stadium. — Naar Digeinspektøren saa havde udarbejdet sit Forslag i saa Henseende, skulde det forelægges en Landvæsenkommission og ikke være gjældende, før det var godkendt af denne, selv om alle Vedkommende maatte være